

Howatyr

Category: Goşgular, Kitapcy
написано kitapcy | 22 январь, 2025
Howatyr HOWATYR

Hawa, saňa ýeňil düşer ýaşamaň.
Belki, özüň sebäbinem bilýänsiň.
Men aglaýan söwer dostdan aýrylsam,
Sen:
«Dost diýlen näme?» diýip gülýärsiň.

Çingiz Aýtmatowyň Mankurty bilen
Seniň ýakynlygyň bolmaly, meger.
Men namysdan ýaña öljek bolýaryn,
Sen namys diýilýän sözden bihabar.

Göräýmäge adamsypat närse sen,
Ýöne juda tapawutly biz örän.
Tagallalar başga, talaplar başga:
Maňa durmuş gerek, saňa güzeran.

Men durmuşdan alýan zatlarym üçin
Il-günüň öňünde bergidar mydam.
Il-gün diýlen seniň üçin hiç zat däl,
Sen ilsiz-günsüzem edýärsiň mydar.

Hawa, saňa ýeňil düşer ýaşamak:
Hiç zada kalbyňy aglatmarsyň sen.
Bir bende gapyňda uwlap ýatanda
Janyňy ýakmarsyň, agyrtmarsyň sen.

Men dünýäniň aýdym-sazyna aşyk.
Seniň ýigrendigiň saz bilen bagşy.
...Öz baýyňy alyp gitseňem şükür,
Bir zatdan alamat bolmasaň ýagşy.

* * *

Ah, näçe biderek goşgular ýazdyk.
Ömrüň bir bölegin edipler pida.
Gaty süýji diýdik ajymtyk zada,
Betgelşige diýdik «görmegeý juda».

Gör, näçe bimaňyz goşgular ýazdyk.
Ençemesi ýalan, ençemesi pak.
Özgäni däl, özümizi aldadyk,
Ýarym açkak diýdik «Ýok, biz gaty dok».

Ah, gör, näçe duzsuz goşgular ýazdyk:
Durmuş allanäme, gülala-güllük...
Agzymyzda aş gatyklap, magtanyp,
Aglamaly wagty bihuda güldük.

Biz indi diýýäris «döwür şeýledi»,
Ýöne welin, dostlar, hiç haçan döwür
Dogry zady ýazma, ýalan zady ýaz
Diýip, şahyrlara etmändi emir.

Dogry, dogry sözi ýokuş görýän kän,
Sebäbi dogry söz gama dek ýiti.
Ýöne welin adam aldamak üçin
Goşgy goşmak hökmanam däl ahbeti...

Şeýle-de kän dünýämiziň ýalany.
Şeýle-de ýeterlik aldawdyr-hile.
Dükançy däl ~ şahyr diýen at bilen
Biz bir ýalan sözi satmalyň ile.

Aýbygadym bu meseläň üstünde
Bagyşlaň, men bilgeşleýin döwnedim.
Görýäňiz-ä: hiç kişini aç goýjak
Gümany ýok bu mähriban döwletiň.

Hanha, ýük ýazdyrды tuduň astynda
Dört-baş sany welsepitli pyýada.
Gelen batlaryna güne seredip
Uzyn tüňçeleri goýdular oda.

Kölegede çay içdiler ýaplanyp,
Ondan soňam hezil edip ýatdylar.
Aýy çaydan ýene-de bir ýantlap,
Gelişleri ýaly yza gaýtdylar.

Ana, şolar köçe bejerýänlermiş.
Az-küş dälmiş özem aýlyk-günlügi,
Görseň, herki çeşmesi bar eklenjiň,
Bar döwletiň her hiliräk gullugy.

Ine seleň saýa – ýataryn diýseň,
Ine-de dem alsaň ~ arassa howa...
Men şu ýerde sözi tamamlaýaryn,
Mundan gelip çykýar şeýle bir sowal:

Hawa, dogry zady ýazmak ýeňil däl,
Bu hemmä düşnükli eýýämden bärei.
Şeýlelikde, bir welsepit edinip,
Belki, täzelemek gerekdir käri?

Berdinazar HUDAÝNAZAROW,
Türkmenistanyň Halk ýazyjysy. Goşgular